Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum

Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490

accersiuit. cui ⁊ dixit. Da mihi vxorē filiam tuā. adamaui em̄ illā ꝓpt intellectū ⁊ pietatem. Tūc senex ait. Nō licz tibi accipe pauperꝫ filiā cū parentū diuitū sis filius. Rursus aūt iuuenis ait. Etiā hāc accipiā. si tū mihi ñ negauerꝫ eā. Nobiliū q̄ppe ⁊ diuitū mihi filia fuit despōsata. sz hāc respuēs fugaz arripui filiā q̄z tuā ꝓpter pietatē quā hz ī deū ⁊ p̄clarū illi⁹ intellectū adamans copulari mihi p̄ omnib⁹ cogitaui. Senex autē dixit ad eū. Nō possum tibi filiā meā dare ⁊ ducas ī domū patrꝫ tui et ab vlnis meis separes eā. vnica em̄ mihi ē. Sz ego inq̄t iuuenis apud vos manebat ⁊ vestrā suscipiam ꝯuersatōz. Deinde ⁊ splēdidū deponēs vestimētū senis habitū postulās induit. Tūc ille senex ī multꝫ temptās eū ⁊ varie ipsi⁹ examinās cogitatōes. postq̄ꝫ cognouit inramenti illi⁹ stabilitatē. ⁊ q̄z nō amore insipiētie detent⁹ petijt ei⁹ filiā sz pietatꝫ amore elegit pauperrime viuere hāc p̄ponēs sue glorie ⁊ nobilitati tenēs eū manu introduxit ī suū cubiculū ⁊ oñdit ei diuitias multas ibi repositas ⁊ īmēsum pond⁹ pecuniaꝝ q̄ꝫtuz nō viderat aliq̄ñ iuuenis ille. ⁊ ait ad eum. Fili h̄ oīa tibi do. eo q̄ elegisti mee fieri heres sube quā tenens hereditatē ille oēs supgressus est gloriosos terre ⁊ diuites.

Ex tercia parte speculi historialis.

XX

Mulier quedam theodosij impatoris vxor nomine placella. claudoꝝ atz debiliū maximā habebat curam. nō seruis nō alijs vtens mīstris ad h̄ officia pagenda. sed p se metipsaz hec agēs ad eoꝝ habitacula veniebat vnicuiq̄ꝫ q̄d op⁹ erat p̄bēs. que p ecclesiaꝝ xenodochia discurrēs suis manib⁹ īfirmis mīstrabat. ollas eoꝝ extergens. ius gustans. offerēs coclearia. panē frāgēs. cibos mīstrās calices diluēs. ⁊ alia cūcta faciens que suis atq̄ꝫ mīstris mos est solēnit opari His aūt q̄ eā de reb⁹ nitebant talib⁹ ꝓhibere dicebat. Auꝝ distribuere imperij ē opus ego aūt ꝓ ipso impio h̄ op⁹ offero bona mihi tribuēti. At viro suo sepe dicebat. Optz te marite sp cogitare q̄d dudū fuerꝫ ⁊ quid mō sis. nā si semp hec cogitauerꝫ igrat⁹ bñfactori nō eris. sz imperiū q̄d eo largiēte suscepisti legalr gubernabis. Itaq̄ꝫ his ⁊ silib⁹ optima mulier ꝓficere virū suū in ꝟtuti bus sedule hortabat.

Ex florib⁹ eraclidis qui d̄r paradisus

Exemplum XXI

Quidam palestin⁹ noīe valēs puenit ad heremū in qua plimis ānis vixit cum alijs fratrib⁹. Difficilis q̄ꝫ vite studiū affecut⁹ ad tantū cacumē supbie ascēdit vt diabolicis illusionib⁹ falleret. nescio q̄d magnū se esse putās tanq̄ꝫ angeloꝝ bonoꝝ visione mīsterioq̄ꝫ q̄tidie frueret. Referebant igit ei⁹ notissimi q̄ vno die dū in tenebris op⁹ facerz acus ei q̄ sportulā ꝯsuebat e manib⁹ cecidisset. ⁊ dū eaz ī obscuro cernere nō possz lampade sibi mīsterio demonis accēsa cādē inuenit. eo igit ex ipsa inflatiōe refecto accidit vt q̄dam illuc pegrini venirēt variaq̄ꝫ leguminū ⁊ fructuū genera fratrib⁹ exhiberent que cū suscepisset sctūs machari⁹ fratꝝ presbyter singlis fratrib⁹ pugillū misit. int q̄s ⁊ valenti fratri ptez suā destinauit. Qui latorem ip̄m iniurijs ꝯfecit dicēs ei. Uade ⁊ dic machario q̄z nō suz deterior illo ⁊ bñdictiones ad me trāsmittat. Quo itaq̄ꝫ audito machari⁹ ad eū veniēs ⁊ ꝯsiliū ei humilitatꝫ dedit. sz psuadere nō valēs de ruina ei⁹ tristꝫ abcessit. Deniq̄ꝫ diabol⁹ in effigiē saluatoris trāsfigurat⁹ nocte venit ad eū cum choro mille vt finxerat angeloꝝ lampades accēsas tenentiū. ⁊ cū flāmea rota in q̄ saluatorem sedere simulauit. vno ex eis p̄cedēte eiq̄ꝫ dicēte. Placuit xp̄o ꝯuersatio tua et ꝓbabil vite fiducia. Et ecce venit ad te. tū egredere de cella tua ⁊ venientē emin⁹ cernens adora. Egressus igit illuz vt deū adorauit. ⁊ sequēti die ꝯgregatꝫ ad ecclam frībus ait. Ego iam cōione nō indigeo. xp̄m em̄ ip̄m hodie vidi. Tūc sancti patres ferreis vincul eū illigatū secularꝫ vite ꝯuersationi dederūt vt ex eo tumor ei⁹ animi cessaret. q̄ nihil ꝯmune cū sanctꝫ haberet. ⁊ sic eum p totū annū ꝓ'ijs oronib⁹ curauerūt

XXII

Quidam vir noīe serapion q̄ ⁊ syndoni⁹ vocat. q̄z veste nō alia q̄ꝫ syndone vtebatur Apathes etiaz. i. impassibilis vocabat. qui nullū possidēdi desideriū patiebat. ⁊ abstinentia nimia oīm reꝝ ⁊ iugi meditatōe diuinoꝝ libroꝝ vni⁹ cellule quiete nō poterat esse cōtentus. sed p diuersa trahebat mens ei⁹. De hoc referebant patres sancti q̄ in q̄dam opido viginti solidoꝝ p̄cio se paganis mimis distraxerit. ⁊ ī eoꝝ seruitio pmāserit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0244
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG